

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010739
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318010739.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného Ing. D. A., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/92/2018, zo dňa 06.08.2020, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 25. februára 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Ing. D. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/92/2018 zo dňa 06.08.2020 bol obžalovaný Ing. D. A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že v čase okolo 17.15 h dňa 25.05.2016 v Bratislave, po O. ulici smerom do centra mesta viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, EČV: NM XXX BP, pričom pri odbočovaní doľava na ulicu V. nedal prednosť v jazde oproti jazdiacemu cyklistovi G. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. ulica XXX/XX, D. I., v dôsledku čoho prišlo ku zrážke motorového vozidla obžalovaného s cyklistom G. J., ktorý jazdil pred dopravnou nehodou po pravej krajnici vozovky O. ulice smerom na obec V. E., pričom následkom dopravnej nehody poškodený G. J. utrpel tieto zranenia: zlomenina tela stavca L4, pohmoždenie hlavy, tváre, krčnej chrbtice, oboch kolien s dobou liečenia v trvaní min. 2 - 3 mesiace.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.000,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, súd obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej spoločnosti Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava so sídlom Bratislava, Záhradnícka 31, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 3 450,90,- Eur a poškodenému G. J., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 9.527,15,- Eur.

Po oznámení (vyhlásení) rozsudku podal obžalovaný ako oprávnená osoba v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku proti rozsudku odvolanie proti všetkým jeho výrokom i voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo s tým, že následne bolo odvolanie odôvodnené aj písomne, a to prostredníctvom obhajcu.

Obžalovaný Ing. D. A. napadol rozsudok ako celok s tým, že počas hlavného pojednávania na základe zásady ústnosti a bezprostrednosti, kde vykonal súd dokazovanie nebolo preukázané, že uvedeného skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe okresnej prokuratúry sa dopustil. Odvolateľ poukázal na jednotlivé výpovede jednak vlastné, jednak výpovede poškodeného, svedkov a znalca s tým, že nebolo zrejmé ani to, aké ustanovenia zákona o cestnej premávke mal obžalovaný porušiť, čo prvostupňový súd

neodstránil ani vo výroku rozsudku. V danom prípade bola rýchlosť poškodeného podľa znalca 20 km/h, pričom mohol prejsť v križovatke na cestičku pre cyklistov, obžalovaný so svojim vozidlom stál, keď do neho poškodený cyklista narazil (t. j. v žiadnom prípade sa nejedná o nedanie prednosti v jazde). Taktiež v napadnutom rozsudku nebolo uvedené, že cyklista išiel s určitou opatrnosťou, keď obiehal stojace motorové vozidlá, avšak odvolateľ polemizoval s otázkou, či je to opatrnosť, keď išiel rýchlosťou 20 km/h a ešte vo svojej výpovedi uviedol, že pred križovatkou pribrzdil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolateľ žiadal odvolací súd, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a na základe zásady „in dubio pro reo“ a sám v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c/ Trestného poriadku.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor v tom zmysle, že s výrokom o vine ako aj o treste uloženom obžalovanému sa bez výhrad stotožňuje, rozsudok považuje za zákonný a správny, náležite odôvodnený a uložený trest je primeraný a najmä spravodlivý. Pri ustálení zavinenia pri predmetnej dopravnej nehode je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku z odboru cestná doprava, v ktorých znalec konštatuje, že príčinou dopravnej nehody bola z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Renault - obžalovaného, keď pri odbočovaní doľava nedal prednosť v jazde cyklistovi - poškodenému G. J. i vzhľadom na skutočnú rýchlosť jazdy bicykla, t. j. cyklista nemohol nenáhlou zmenou rýchlosti alebo smeru jazdy bicyklu stretnúť s vozidlom O. zabrániť. Z výsledkov z dokazovania v prípravnom konaní, ako aj pred súdom na hlavných pojednávaniach vyplýva to, že rozhodujúcou príčinou vzniku nehody bolo zo strany vodiča osobného motorového vozidla zn. Renault, t. j. obžalovaného nedanie prednosti v jazde cyklistovi - poškodenému G. J.. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla nedal na križovatke pri odbočovaní vľavo prednosť v jazde protiidúcemu cyklistovi, v dôsledku čoho došlo k ich zrážke a následnému pádu cyklistu na vozovku a k jeho zraneniu s charakterom ťažkej ujmy na zdraví. V tomto smere sa poukazuje na to, že porušenie ustanovenia o prednosti v jazde je porušením dôležitej zákonnej povinnosti, nakoľko dodržiavanie povinnosti dať prednosť v jazde predstavuje jedno z najzákladnejších a najdôležitejších pravidiel cestnej premávky, ktorého porušením dochádza spravidla k veľmi vážnym následkom na zdraví účastníkov premávky, resp. k vzniku vážnych materiálnych škôd, o čom svedčí aj následok dopravnej nehody, ktorej vznik sa kladie za vinu obžalovanému. Obžalovaný mal venovať dostatočnú pozornosť pri vykonávaní odbočovacieho jazdného úkonu a náležite sa presvedčiť, či môže na vedľajšiu cestu bezpečne odbočiť tak, aby neohrozil iných účastníkov cestnej premávky. Pokiaľ situácia bola neprehľadná, resp. mu určitá prekážka zakrývala výhľad, obžalovaný bol o to viac povinný dbať na zvýšenú opatrnosť pri odbáčaní a venovať sa dôsledne situácii v cestnej premávke a tomu náležite aj prispôbiť rýchlosť jazdy. Obžalovaný teda bol i v momente vykonávania odbočovacieho jazdného úkonu povinný neustále sledovať dopravnú situáciu. Ak by obžalovaný tieto povinnosti bol dodržal, k dopravnej nehode by vôbec nedošlo. Pokiaľ sa týka poškodeného cyklistu, tento jazdil bezprostredne pred nehodu po pravej krajnici vozovky O. a vzhľadom na to, že na danom mieste chýba cestička pre cyklistov, poškodený bol oprávnený jazdiť na bicykli po pravej krajnici vozovky, keďže jazda po chodníku je zakázaná a je porušením pravidiel cestnej premávky. Rovnako poškodený neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, keď predchádzal stojace vozidlá po pravej strane vozovky, nakoľko zákon o cestnej premávke uvedené umožňuje (§ 55 ods. 5 zákona o cestnej premávke). K technike jazdy poškodeného cyklistu počas nehodového deja sa vyjadril vo svojom posudku aj znalec z odboru cestnej dopravy, ktorý konštatoval jej nesprávnosť v tom, že cyklista oneskorene reagoval na vozidlo Renault, avšak znalec zároveň podotkol, že neskorá reakcia cyklistu na vozidlo Renault nie je v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. S poukazom na uvedené, určitý podiel viny na vzniku dopravnej nehody má preto aj poškodený, ktorý bol navyše za danej situácie (predchádzal pri svojej jazde na bicykli stojace vozidlá po pravej strane a zároveň vchádzal do križovatky po hlavnej ceste) povinný dbať aj na zvýšenú opatrnosť. Predmetné pochybenie poškodeného však nebolo pre vznik a priebeh nehody zásadnou skutočnosťou. Porušenie ustanovenia o prednosti v jazde obžalovaným bolo okolnosťou, ktorá sa na vzniku a následkoch dopravnej nehody podieľala dominantným spôsobom. Za dopravnú nehodu zapríčinenú nedaním prednosti v jazde inému účastníkovi cestnej premávky vždy v rozhodujúcej miere nesie zodpovednosť ten, ktorý porušil povinnosť dať prednosť v jazde. Pri právnom hodnotení vyššie uvedeného konania obžalovaného by prichádzalo do úvahy posúdenie skutku v zmysle prísnejšej právnej kvalifikácie, a to podľa ustanovenia § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (teda porušenie dôležitej povinnosti obžalovaným), avšak na druhej strane, každý prípad je nutné hodnotiť individuálne, to znamená starostlivo posudzovať všetky relevantné okolnosti charakterizujúce posudzovaný skutok. Po prihliadnutí na okolnosti predmetnej nehody a jej špecifiká, resp. po zohľadnení sekundárneho spoluzavinenia poškodeného (oneskorená reakcia na vozidlo Renault a nedôsledné dodržanie povinnosti za danej situácie dbať na zvýšenú

opatrnosť) bol daný skutok v obžalobe kvalifikovaný miernejšie, a to podľa ustanovenia § 157 ods. 1 Trestného zákona - pre absenciu porušenia dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Z uvedeného dôvodu v skutkovej vete obžaloby chýba označenie konkrétneho ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a jeho znenie, pričom s tou kvalifikáciou súhlasil aj prvostupňový súd, ktorý na základe uvedeného nepochybil, keď v skutkovej vete rozsudku neuviedol označenie konkrétneho ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a jeho znenie, pretože v rozsudku uvedený popis skutku zodpovedá príslušnej právnej kvalifikácii podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol Krajskému súdu v Bratislave, aby odvolanie obžalovaného zamietol a rozsudok potvrdil.

Napokon k odvolaniu obžalovaného zaujal stanovisko i sám poškodený v tom zmysle, že k celej dopravnej nehode sa vyjadrili iba vodiči áut a od nich ťažko čakať, že budú chrániť a objektívne hodnotiť počínanie si cyklistov. Poškodený uviedol, že na začiatku sa zdalo, že obžalovaný príde o vodičský preukaz a dostane nejaký trest. Prvostupňový súd síce rozhodol a uložil trest, ale obžalovaný sa voči tomu bráni a obhajca ho obhajuje takým spôsobom, akoby dostal nepodmienečný trest. V čase nehody on ako cyklista jazdil po hlavnej ceste smiešnou rýchlosťou 20 km/h, vodič odbočujúci vľavo bol povinný dať mu prednosť, čo sa však nestalo. Obhajca pritom uviedol, že obžalovaný so svojim vozidlom stál, keď do neho poškodený narazil. Poškodený k tomu dodal, že on predsa jazdil vo svojom pravom pruhu, neprešiel do protismeru, naopak, obžalovaný odbočoval, keď on (poškodený) do neho narazil, lebo mu nedal prednosť. Na uvedenom základe poškodený s oslobodením obžalovaného jednoznačne nesúhlasí a žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.08.2020.

Spis bol predložený odvolaciu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 02.12.2020.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obhajca obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry a splnomocnenec poškodeného G. J.. M. W.. D. A. sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil, pričom prostredníctvom svojho obhajcu ospravedlnil svoju neúčast' na tomto procesnom úkone s tým, že sa verejného zasadnutia nezúčastní. Na strane druhej, písomne nepožiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného, keďže podmienky zakotvené v ustanovení § 293 ods. 5 Trestného poriadku boli splnené. Verejné zasadnutie bolo vykonané aj v neprítomnosti poškodených subjektov (zástupcov poškodených spoločností), nakoľko aj na takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátorka sa v plnom rozsahu pridržiala vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného a navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Napokon splnomocnenec poškodeného žiadal, aby odvolanie obžalovaného bolo podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku a keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nezistil.

Zo spisového materiálu, z odôvodnenia odvolania, z písomných stanovísk prokurátora i poškodeného a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného proti výroku o vine i treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo pričom zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. D. A. nie je dôvodné.

I. K výroku o vine

K samotnému konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku, pričom spolu s prokurátorom, poškodeným, svedkami a znalcom boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a rovnako aj v otázke trestu.

Odvolací súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky trestného činu uvedeného v napadnutom rozsudku (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona), keďže obžalovaný v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku nedbanlivostným konaním (formou vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a/ Trestného zákona, keďže vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí), sa dopustil vyššie popísaného konania, a odvolací súd v tomto smere poukazuje na správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku, na ktoré sa v plnom rozsahu odvoláva, pričom odvolací súd zdôrazňuje a dopĺňa ich nasledovnými skutočnosťami:

Z výpovedí obžalovaného Ing. D. A., poškodeného G. J., svedkov C. T. a C. J., ako i znalca Prof. MUDr. G. B., CSc. bol nepochybne ustálený skutkový stav tak, ako je vyššie uvedené v tom zmysle, že obžalovaný v kritickom čase viedol osobné motorové vozidlo, pričom pri odbočovaní doľava na ulicu V. chodník nedal prednosť v jazde oproti jazdiacemu cyklistovi G. J., v dôsledku čoho prišlo ku zrážke motorového vozidla obžalovaného s cyklistom G. J., ktorý po páde utrpel podľa znalca z odboru zdravotníctva zranenia - zlomeninu tela stavca L4, pohmoždenie hlavy, tváre, krčnej chrčtice, oboch kolien s dobou liečenia v trvaní min. 2 - 3 mesiace bez trvalých následkov.

Vo vzťahu k analýze znalca z odboru cestná doprava Ing. P. T. je zrejmé, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča (obžalovaného), ktorý pri odbočovaní doľava nedal prednosť v jazde cyklistovi vzhľadom na jeho skutočnú rýchlosť jazdy 20 km/h s tým, že za takejto situácie by vodič vozidla Renault vzhľadom na skutočnú rýchlosť bicykla nedokázal zabrániť dopravnej nehode. Poškodený (cyklista) by mohol zabrániť dopravnej nehode za predpokladu, keby sa pohyboval s rýchlosťou cca 18 km/h a brzdením bicyklu maximálnym brzdným spomalením, teda náhlou zmenou rýchlosti jazdy alebo by cyklista mohol zabrániť stretu s vozidlom Renault, keby sa pohyboval rýchlosťou jazdy cca 15 km/h a brzdením polovičnou hodnotou maximálneho brzdného spomalenia, teda nenáhlou zmenou rýchlosti jazdy, avšak je otázkou právneho posúdenia, či sa mal cyklista pohybovať v uvedenom úseku vzhľadom na celkovú dopravnú situáciu rýchlosťou cca 18 km/h, prípadne rýchlosťou cca 15 km/h alebo nižšou.

Napriek uvedenému, znalec uviedol, že vzhľadom k postaveniu dodávkového vozidla, ktoré tvorilo oblasť zakrytého výhľadu, dalo sa vyhodnotiť, kedy mohol cyklista prvýkrát zbadat' vozidlo obžalovaného - cyklista mal čiastočne oneskorenú reakciu o cca 0,03 sekundy, čiže s prihliadnutím k tomu cyklista takisto nemal správnu techniku jazdy kvôli tejto oneskorenej reakcii, keď štandardná hodnota reakčného času je 0,8 sekundy a on mal oneskorenú reakciu o 0,03 sekundy.

Ako je vyššie uvedené, prvostupňový súd teda ani z pohľadu súdu odvolacieho nepochybil, pokiaľ ustálil skutkový stav v zmysle riadne a zákonne vyhodnotených dôkazov s tým, že správna je i úvaha ohľadom právneho posúdenia konania obžalovaného. Je nepochybné, že v učebnicovom prípade by bolo potrebné skutok obžalovaného podriaďiť pod ustanovenie § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s ohľadom na porušenie dôležitej povinnosti obžalovaným. Zároveň však nie je možné odignorovať všetky okolnosti dopravnej nehody, a to najmä s prihliadnutím na celkový priebeh nehodového deja a na znalcom potvrdené čiastočné spoluzavinenie poškodeného, ktorý pri jeho ním uvádzanej a znalcom nespochybnenej ustálenej rýchlosti preukázal oneskorenú reakciu na vozidlo obžalovaného a nedôsledne dbal na zvýšenú opatrnosť, kde je opätovne potrebné upriamiť pozornosť na okolnosti rýchlosti jazdy poškodeného, na čas i miesto nehody a v neposlednom rade i na zakrytý výhľad stojacou dodávkou s tým, že v konečnom dôsledku, poškodenému nič nebránilo v tom, aby smer svojej jazdy presmeroval na cyklistický chodník.

Vyššie uvedené okolnosti vo svojej spojitosti zakladajú presvedčenie odvolacieho súdu, že prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav a takisto konanie obžalovaného správne posúdil, keďže je nepochybné, že všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona boli jednoznačne naplnené po stránke objektívnej i subjektívnej.

Odvolací súd v kontexte vyjadrení obžalovaného, poškodeného, svedkov, znalcov (ako i listinných dôkazov) konštatuje, že ako nelogická a neakceptovateľná sa javí obrana obžalovaného, ktorá je v príkrom rozpore s výsledkami celého vykonaného dokazovania, nemá oporu v žiadnom inom dôkaze a jej obsah pôsobí len ako výraz snahy zbaviť sa podozrenia z akejkoľvek spoločensky nebezpečnej aktivity v predmetnej veci (dopravnej nehode), na ktorom podklade boli odvolacie námietky obžalovaného na základe vyššie uvedených skutočností odvolacím súdom vyhodnotené ako nedôvodné a neudržateľné.

II. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona je nedbanlivostným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 2 roky, t. j. v danom prípade ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona), pričom prvostupňový súd obžalovanému uložil len peňažný trest vo výške 1.000,- eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom i v tomto ohľade odvolanie obžalovaného neobstojí a je nutné konštatovať, že uložený trest je mierny, alternatívny a nemožno ho považovať za nadmieru represívny, keď dokonca s ohľadom na vyššie uvedené závery nebol obžalovanému uložený ani trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

S ohľadom na uvedené, odvolací súd uvádza, že uloženie vyššie uvedeného peňažného trestu zodpovedá závažnosti spáchaného skutku, osobe obžalovaného, ako i všetkým vyššie uvedeným okolnostiam, teda prvostupňovým súdom uložený trest je v súlade so zákonom, je vecne správny a zodpovedá účelu trestu, je primeraný a spravodlivý a odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by

viedli k nutnosti jeho zmeny. Je však potrebné upozorniť, že nesprávne postupoval okresný súd, pokiaľ peňažný trest ukladal podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keď v danom prípade mal využiť len ustanovenie § 56 ods. 2 Trestného zákona. Jedná sa však o formálnu chybu a na túto odvolací súd len upozorňuje, bez potreby túto osobitne naprávať, a to i s ohľadom na požiadavku stability súdnych rozhodnutí.

Naopak nepochybil okresný súd pri konštatácii absencie príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona a existencie jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona. Je nesporné, že pred spáchaním skutku viedol obžalovaný riadny život, doposiaľ nebol súdne trestaný a podľa priestupkovej lustrácie má evidovaný len jeden priestupok, aj to ešte z roku 2007.

S poukázaním na odôvodnenie a na základe zistených skutočností odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie vo svojom celku ako nedôvodné a zamietol ho tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.